

Taffe vendar enkrat dobro zamašil jim usta, da takih burk vsaj na stroške davkoplačevalcev ne bodo več uganjali.

Zabavne stvari.

Dobrodelna ljudska veselica v severni Ameriki.

(Iz privatnega pisma posneto.)

Wabasha 19. novembra.

Minulo je uže nekaj dni, odkar sem prejel Tvoje pismo, a odgovarjam Ti še le danes; vzrok temu je, ker sem imel zadnje dni veliko opraviti — imam tudi še zdaj — a primoral me je danes sneg ostati v sobi in tako Ti odgovarjam. — Imeli bomo namreč 28. do 30. novembra in 1. decembra — skupaj štiri dni — veliko „fair“ (ljudsko veselico) v gledališni dvorani na korist katoliški cerkvi, na kateri je še kakih 8000 gld. dolga. Se ve da „fair“ ne bo dala toliko dobička, k večjemu — in še vse bo moralo biti v najboljšem teku — se bo spravilo skupaj kakih 4000 gold.

Jaz še natanko ne vem, kako se bo vse vršilo, a toliko posnamem iz vsega pripovedovanja, da bo stvar velikanska. Vstopnina bo 10 centov (25 soldov) za enkrat, in večina ljudi gre po 10–20krat na dan v dvorano. V dvorani sami je pa pripravljeno vse, kar le zamore človeku denar iz žepa vleči. Kakih 50 deklet bode prodajalo reči in blago vsake baže, in Amerikanke so bolj premetene v tem od vaših deklet. Zajutrak, kosilo, večerja, vse se bo dobilo tam. Lovili bodo tam tudi ribe, fantje bodejo ribči, dekleta pa voda; ribice bodejo pa dekleta natikala v podobi smodek, punc pisem, bonbonov itd., nobena stvar ni več vredna ko 1 do 5 centov, a za vsakrat bo treba plačati, 25 kr. (10 centov.)

Potem bodejo tudi volitve; zapišejo namreč imena dveh fantov; katerega ima kateri raji, tistemu dá glas — enega ali sto, kolikor mu jih je drago — vsak stane 25 kr. Fant, ki zmaga, dobí potem kako lepo darilo, katero ga tudi lep denar stane, kajti vsakemu volilcu mora potem plačati kozarec pijače. Pri teh volitvah spravijo največ denarja skup; tako so napravili pri zadnji „fairi“ tako volitev za dva še nerojena otroka. Dali so namreč majhno oblekico, 1 dolar vredno na volilno mizo in so rekli, da imate neka Irka in neka Nemka v kratkem poroditi, katera bo več glasov dobila, tiste bo obleka. Obleko je dobila Irka, a cerkev je za tisto obleko žela 300 dolarjev.

Potem naredijo stotine in stotine stvari na loterijo. Uže ves teden prodajajo številke okoli; koliko sem uže jaz dozdaj denarja izdal za to, ne maram praviti; človek se ne more ubraniti, številke večidel, kakor vse drugo, prodajajo odraščena dekleta, katera znajo bolje govoriti, kot vsak advokat. „Baron von Habenichts“*) je uže tako jezen, da noče z nikomur več govoriti. Dobijo pa te babnice človeka povsod, doma, na cesti, pred cerkvijo, v delavnici, da — v gostilnico pridejo, kjer dozdaj še nisem videl ženske. Da bi se katere odkrižal brez tega, da bi kaj od nje ne kupil, na to še misliti ni. Prva Wabasha lepotica, 19letna hči prvega šéfa velike mizarske parne tovarne, hodila je zadnje nedeljo po maši po prodajalnicah in gostilnicah okolo kmetov itd. sama in prodajala številke za par lepih svilenih pantofljev, in delala prebito dobro kupčijo. „Habenichts“ rekel mi je, da ga ni volja tiste štiri dni več izdati ko 25 dolarjev (čez 60 gold.). Iz tega lahko pre-

*) Moj prijatelj, kateremu s tem priimkom nagajamo, jako dobrovoljna duša. Pis.

vidiš sama, koliko ta reč stane. In „Habenichts“ še toliko časa v Vabashi ni ko jaz, koliko bodo toraj še le domači ljudje potrosili! — Jaz bi moral tudi spuščati denar, ko bi me ne bil gosp. Trobec potisnil v odbor, tako da bom imel vse štiri dni z gospodi: Jeramom, Starihom, Torijem, Jakobsom (Nemec) in Trobceem čez glavo v dvorani opraviti.

Toda to še ni vse. Naredil sem priprosto, pa čedno zofa (zastonj, le blago mi bodo plačali), spisal tudi številke in jih dozdaj 202 prodal (po 25 centov), in koliko jih bodem pa še prihodnji teden in tiste dni na veselici! Dozdaj imam za cerkev uže 130 gold. vašega denarja. Gospod Trobec so mi zelo hvaležni, kajti moja naloga je težka, namreč prodajati številke po 25 centov, ko jih prodajajo dekleta po 10 centov (se ve da na manj vredne stvari), pa vendar dozdaj jih nobena še 200 prodala ni. Naše gospodinje hči ima tudi na odejnik (kolter) številke po 25 centov in je dozdaj, v ravno tistem času, kot jaz, še le 15 številke prodala. — Čisto prizanešeno mi pak tudi ne bo, sem preveč znan po mestu, me bodo uže potresle za mošnjček. Amerikanska dekleta imajo rada kaj posebnega, in ravno to sem jaz, edini „polštrar“ v Wabashi.

Ti niti razumeti ne moreš, koliko taka stvar tukaj truda prizadene. Da, ko sem bil zadnje nedeljo v samostanu pri šolskih sestrah, zvedel sem, da so bila dekleta pri gospodu Trobcu in jih prosila, da me morajo vsaj en dan pustiti čisto prostega; kaj so jim gospod odgovorili, sestre niso vedele povedati. Toliko mi je Mr. Š. svetovala, da naj dobim kako „fest“ pametno deklet, kateri ne bo nobena druga imela kaj oporeči in katera bo ves dan lahko z menoj v dvorani. Brez dekleta pa ne sme noben fant v dvorano, ker gorjé mu! Obesi se jih kakih deset na-nj, katere mora potem vzdrževati ves dan. Če ima pa človek eno pri sebi, se druge vsaj toliko ženirajo, da za njim ne hodijo, temuč odleté, da se jim le kaj malenkosti kupi.

Ravno sem hotel končati s popisom „faire“, ko pridete dve gospici, prva Amerikanka, druga Francozinja, beračit darov za „fair“; moral sem z njima v prodajalnico. Ti dve sem še cenó odpravil s funtom bonbonov.

Pa saj je uže zadosti o tej „fairi“; v prihodnjem pismu bom povedal, kako je bilo. Prva stvar je zdaj ta, da imamo mraz, mraz in mraz. Zadnje dni je še bolj mraz kot takrat, kedar naša mati pravijo: „danes je pa fest mraz“.

A. O.

Mnogovrstne novice.

Grozoviti požar v dunajskem gledišči „Ring-theater“ dne 8. decembra t. l.

Blizo zbornice poslancev na „Schottenring-u“ tik gostilne „Hotel de Franc“ stoji novo, lepo zidano gledišče, v katerem se je imela igrati dne 8. t. m. v drugič zadnja opereta Offenbachova: „Hofmann's Erzählungen.“ Ker je bilo vreme pusto, oblačno in je malo sneg naletaval, ni čuda, da je mnogo ljudi v gledišče sililo, in videti novo opereto, jih je posebno veliko mikalo; nekateri pripeljali so se k tej predstavi celo nalašč po par ur daleč z dunajske okolice.

Prodalo se je za to predstavo od 16–1700 vstopnic in pred glediščem prodajali so judovski mešetarji vstopnice, ki pri blagajnici veljajo 2 gold. 50 kr., do 10 gld.

Ker ljudje na praznik nimajo dela, in da si boljše prostore dobijo, prihajajo uže ob 1/27. uri posebno tisti, ki imajo vstopnice za više prostore, galerije imenovane, za katere se manj plača kot v prvem nadstropji in pri tleh.